

АДВОКАТСКА КОМОРА СРБИЈЕ

Дечанска 13, 11000 Београд, Србија
Телефон: +381 11 32-39-072   Fax: +381 11 32-32-203
e-mail: komora@sbb.rs   a.k.srbije@gmail.com

број: 219/2017
датум: 06.04.2017.

ПРЕДСЕДНИШТВУ ЦЦБЕ

Поштоване колеге,

Као представник Адвокатске коморе Србије у ЦЦБЕ и даље њен председник, са великим жаљењем Вас информишем о тренутном положају ове коморе и проблемима са којима се суочава адвокатура Србије, а који могу имати за последицу угрожавање самосталног и независног положаја адвокатуре у Србији.

А) спорови између Адвокатске коморе Србије и Адвокатске коморе Београда

Адвокатска комора Београда и адвокати Слободан Шошкић, Радослав Недић и Небојша Авлијаш су у периоду од 2010. године до дана достављања овог извештаја покренули су против Адвокатске коморе Србије више од 20 судских поступака, без покушаја мирног решавања проблема, угрозивши на тај начин независност професије мешањем судске власти у унутрашње ствари адвокатуре. У предмету Вишег суда у Београду број П 1071/2015 пресудом од 02.10.2015. поништена је одлука Скупштине Адвокатске коморе Србије која је одржана 11.02.2012., а којом су потврђени мандати председника, потпредседника, чланова Надзорног одбора, Дисциплинског тужиоца и заменика дисциплинског тужиоца, председника, заменика председника и судија Дисциплинског суда Адвокатске коморе Србије, као и изборног члана Савета Адвокатске коморе Србије, односно чланова органа и носилаца функција у Адвокатској комори Србије који су на наведеној скупштини изабрани на тајним и непосредним изборима. На овим изборима изабран сам за председника Адвокатске коморе Србије, а адвокат Зоран Јеврић за потпредседника Адвокатске коморе Србије. Наведена пресуда је постала правноснажна с обзиром да је Апелациони суд у Београду својом пресудом Гж 1492/16 од 31.03.2016. године одбио жалбу Адвокатске коморе Србије. Пресуда Апелационог суда у Београду је достављена Адвокатској комори Србије 19.05.2016.године. Интересантно је напоменути да је исти судија Вишег суда у Београду који је донео пресуду П 1071/2015 од 02.10.2015. године првобитно донео решење којим се Виши суд оглашава стварно ненадлежним за поступање по тужби Адвокатске коморе Београда, Слободана Шошкића, Радослава Недића и Небојше Авлијаша, али је исто измењено решењем Врховног касационог суда који је утврдио надлежност Вишег суда за поступање по тужби. Поништавањем Одлуке скупштине Адвокатске коморе Србије од 11.02.2012.године, успостављено је правно стање које је било на снази до доношења ове одлуке, а поништени су мандати свих напред наведених органа Адвокатске коморе Србије, укључивши и мандат председника и потпредседника ове Коморе (посебно напомињемо да је мој поништени мандат почео 11.02.2012. године и истекао 11.02.2016. године а поменута пресуда постала је правноснажна тек три месеца након истека пуног мандата у коме је донет безбој одлука у вези статуса професије и у другом степену у управном поступку као и дисциплинским поступцима.)

У насталој ситуацији, по правноснажности пресуде Вишег суда у Београду П 1071/2015 од 02.10.2015.године, стекли су се услови за примену одредби Статута Адвокатске коморе Србије и то члана 26 став 3; члана 38 став 3 и члана 40 став 3 према којима до

потврђивања мандата новоизабраног председника/чланова надзорног одбора/дисциплинских органа трају права и дужности тих органа претходног сазива.

До 11.02.2012. године дужност председника Адвокатске коморе Србије сам обављао као кандидат који је изабран на непосредним и тајним изборима спроведеним на Скупштини која је одржана 20.06.2009. године, па почев од 07.06.2016. године ову дужност обавља на основу одредбе члана 26 став 3 Статута Адвокатске коморе Србије, до потврде мандата новоизабраног председника како би се обезбедио континуитет рада Адвокатске коморе Србије.

Важно је напоменути да је Управни одбор Адвокатске коморе Србије у моменту доношења првостепене пресуде Вишег суда у Београду већ био донео одлуку о покретању изборног процеса и расписао изборе за представнике у скупштини, потпредседника, надзорни одбор, дисциплинске органе и изборног члана Савета Адвокатске коморе Србије и то 29.09.2015. године. По наступању правноснажности пресуде Вишег суда у Београду П 1071/2015, Управни одбор Адвокатске коморе Србије је, поступајући по наведеној пресуди, донео одлуку о расписивању избора и за избор председника Адвокатске коморе Србије.

Након сазнања да и даље обавља дужност председника Адвокатске коморе Србије на основу члана 26 став 3 Статута Адвокатске коморе Србије адвокати Слободан Шошкић и Небојша Авлијаш, а Слободан Шошкић и као заступник Адвокатске коморе Београда покренули су два нова судска поступка против Адвокатске коморе Србије и то пред Вишим судом у Београду. У предмету Вишег суда у Београду 5 П₁ 157/16 Слободан Шошкић, Небојша Авлијаш и Адвокатска комора Београда су поднели тужбу за поништај мандата председника Адвокатске коморе Србије у периоду од 2009 до 2012. године. У предмету Вишег суда у Београду 12 П 1265/16 Слободан Шошкић, Небојша Авлијаш и Адвокатска комора Београда су поднели тужбу за поништај одлуке Управног одбора Адвокатске коморе Србије о расписивању избора за председника Адвокатске коморе Србије. Ова два поступка су и даље у току.

Поред судских поступака које су Слободан Шошкић, Радослав Недић и Небојша Авлијаш покренули против Адвокатске коморе Србије, у истом периоду су ови адвокати покренули и низ поступака против Адвокатске коморе Београда. У предмету Вишег суда П 683/2012 поништено је решење Верификационе комисије Адвокатске коморе Београда број 1576/2011 од 10.10.2011. године, којом су потврђени мандати председника, потпредседника, чланова управног и надзорног одбора и дисциплинских органа те коморе. Ову пресуду је Слободан Шошкић искористио и поново преузео председавање Адвокатском комором Београда иако је целокупан изборни поступак који је спроведен у Адвокатској комори Београда 22.05.2010. године, када је Слободан Шошкић изабран за председника поништен правноснажном пресудом Вишег суда у Београду П 21058/2010. Важно је напоменути да адвокат Слободан Шошкић пресудом Вишег суда у Београду у предмету П 683/2012 није овлашћен да председава Адвокатском комором Београда. У покушају да створи правни основ за председавање Адвокатском комором Београда, Слободан Шошкић је поднео предлог Вишем суду у Београду у предмету П 683/2012 да се донесе привремена мера којом се уређује спорни однос и између осталог утврђује да он обавља дужност председника Адвокатске коморе Београда, али је суд тај предлог одбио својим решењем од 22.05.2013. године.

Имајући у виду напред наведене пресуде којима је поништен изборни поступак у Адвокатској комори Београда и из 2010 и из 2011 године очигледно је да у Адвокатској комори Београда постоји проблем законитог управљања. При том се мора имати у виду да чак и да не постоје пресуде којима су поништени избори у Адвокатској комори Београда од 2010. и 2011. године, мандат органима те коморе који су изабрани 22.05.2010. године и

који је потврђен решењем Верификационе комисије од 01.06.2010. године је истекао 01.06.2014. године, а на основу ког адвокат Шошкић тврди да је председник Адвокатске коморе Београда.

На жалост, избори у Адвокатској комори Београда још увек нису спроведени, нити је та Комора изабрале своје представнике у скупштини и управном одбору Адвокатске коморе Србије.

Неспровођење избора у Адвокатској комори Београда је једини и искључиви разлог за блокаду целокупног изборног поступка у Адвокатској комори Србије. Адвокатска комора Србије је национална адвокатска комора у чијем саставу су Адвокатска комора Београда, Адвокатска комора Војводине, Адвокатска комора Ниша, Адвокатска комора Чачка, Адвокатска комора Шапца, Адвокатска комора Крагујевца, Адвокатска комора Пожаревца и Адвокатска комора Зајечара. Представнике у Скупштини и Управном одбору Адвокатске коморе Србије бирају скупштине адвокатских комора у саставу Адвокатске коморе Србије. Све адвокатске коморе у саставу Адвокатске коморе Србије, изузев Адвокатске коморе Београда, изабрале су своје представнике у Скупштину и Управни одбор Адвокатске коморе Србије још у 2015. години. Скупштина Адвокатске коморе Београда (која је најбројнија адвокатска комора у саставу Адвокатске коморе Србије са преко 4.100 чланова) треба да изабере 46% од укупног броја представника у Скупштини Адвокатске коморе Србије. Скупштина Адвокатске коморе Србије након конституисања новог сазива треба да изврши избор председника, потпредседника, надзорног одбора, дисциплинских органа и изборног члана Савета наредног сазива.

Статутом Адвокатске коморе Србије је прописано да је скупштина ове коморе конституисана потврђивањем свих мандата (члан 20), тако да није могуће конституисати скупштину Адвокатске коморе Србије без избора представника Адвокатске коморе Београда, нити спровести изборе за нове органе Адвокатске коморе Србије.

Без икаквог правног основа Слободан Шошкић је преузео председавање Адвокатском комором Београда и самовласно то и даље чини, у априлу 2014. године и од тада Адвокатска комора Београда не плаћа члански допринос Адвокатској комори Србије, закључно са 12.03.2017. године. Адвокатска комора Београда дугује Адвокатској комори Србије износ од 36.276.386,00 РСД што износи 292.621,35 €.

Б) спорови између Адвокатске коморе Србије и Адвокатске коморе Војводине

Спорни односи између Адвокатске коморе Србије и Адвокатске коморе Војводине датирају почев од новембра 2015. године када је та комора обуставила уплату чланског доприноса. У првом периоду од новембра 2015 до јуна 2016. године Адвокатска комора Војводине је оспоравала обавезу плаћања чланског доприноса која утврђена Законом о адвокатури и Статутом Адвокатске коморе Србије зато што Скупштина Адвокатске коморе Србије није усвојила финансијски план за 2015. и 2016. годину. Неспорно је да Скупштина Адвокатске коморе Србије није усвојила финансијске планове за 2015., 2016. и 2017. годину иако је сазивана три пута и ниједанпут није одржана због недостатка кворума. Посебно је интересантно да од 30 делегата из Адвокатске коморе Војводине два пута се позиву за скупштину није одазвало 29 делегата, а 1 који је приступио и који ради у адвокатској канцеларији председника Адвокатске коморе Војводине адвоката Срђана Сикимића је одбио да се потпише на листу присутних. На трећи позив од 30 делегата Адвокатске коморе Војводине одазвало се њих 7.

Почев од јуна 2016. године Адвокатска комора Војводине не плаћа члански допринос са образложењем да су рачуни потписани од стране неовлашћеног лица, превиђајући – не узимајући у обзир одредбе члана 26 став 3 Статута Адвокатске коморе Србије и дужност

да председник Адвокатске коморе Србије претходног сазива врши права и дужности до потврде мандата новоизабраног председника Адвокатске коморе Србије.

Интересантно је напоменути да су мандати председника и органа Адвокатске коморе Војводине истекли 18.01.2017. године, али да још увек није сазвана изборна скупштина те коморе. Међутим, председник и секретар Управног одбора Адвокатске коморе Војводине се позивају на непосредну примену одредби Статута Адвокатске коморе Србије у делу који се односи на обавезу председника коморе претходног сазива да врши права и дужности до потврде мандата новоизабраног председника, упркос томе што је ванредна Скупштина Адвокатске коморе Војводине која је одржана 11.03.2017. године наложила Управном одбору и председнику те коморе да сазову изборну скупштину за 13.05.2017. године, а што они оспоравају када је у питању председавање и заступање Адвокатске коморе Србије од стране председника Адвокатске коморе Србије претходног сазива. Статут Адвокатске коморе Војводине не садржи одредбе о обавези да председник адвокатске коморе претходног сазива врши права и дужности из своје надлежности до потврде мандата новоизабраног председника, па Адвокатска комора Војводине, као адвокатска комора у саставу Адвокатске коморе Србије непосредно примењује одредбе Статута Адвокатске коморе Србије у овом делу.

Рачуни који су издати за протекли период, а које оспорава Адвокатска комора Војводине, издати су у висини чланског доприноса адвокатских комора у саставу Адвокатске коморе Србије који је утврђен у марту 2013. године и који није мењан до дана достављања ове информације.

Дуговања Адвокатске коморе Војводине према Адвокатској комори Србије на дан 12.03.2017. године износе 9.773.110,05 РСД што износи 78.834,24 €.

В) спор између Адвокатске коморе Србије и Адвокатске коморе Крагујевац

Адвокатска комора Крагујевца је обуставила уплату чланског доприноса у септембру 2015. године. Повод за ову одлуку председника Адвокатске коморе Крагујевца је био захтев Управног одбора Адвокатске коморе Србије да се преиспита достојност кандидата за упис у именик адвоката Драгана Богдановића, бившег председника Општинског суда у Великој Плани. Управни одбор Адвокатске коморе Србије је одлуку о захтеву за преиспитивање испуњености услова за упис Драгана Богдановића у именик адвоката донео на иницијативу Адвокатске коморе Пожареваца која од 2000 године када је именовани први пут поднео захтев за упис тврди да Драган Богдановић није достојан поверења за бављење адвокатуром због односа према адвокатима у периоду када је обављао дужност председника Општинског суда у Великој Плани чије је седиште на подручју Адвокатске коморе Пожаревац. У том периоду, Драган Богдановић је као председник суда наложио судској стражи да претреса и/или онемогућава улаз у зграду суда свим адвокатима који су били браниоци у кривичним поступцима који су тада вођени против припадника покрета „Отпор“ који су се залагали за смену тадашње власти и тадашњег председника Савезне Републике Југославије Слободана Милошевића. Након спроведених избора 2000. године, Драган Богдановић је пензионисан због година живота и први пут је поднео захтев за упис у именик адвоката Адвокатској комори Шабац 04.12.2001. године, која је донела решење о одбијању његовог захтева за упис. У овом поступку Драган Богдановић је искористио и право на жалбу и на судску заштиту и поступак је правноснажно окончан одбијањем његове тужбе у управном спору. У току трајања управног поступка пред Адвокатском комором Шабац Драган Богдановић је поднео захтев за упис у Именик адвоката Адвокатске коморе Војводине 31.01.2002. године која је након добијања мишљења од стране Адвокатске коморе Пожареваца одбила његов захтев за упис. Против овог решења Драган Богдановић се није жалио нити водио управни спор. У току трајања поступка у Адвокатској комори Шабац и Адвокатској комори

Војводине, Драган Богдановић се уписао у Именик адвоката Адвокатске коморе Црне Горе 13.09.2002. године и где је био уписан до 07.07.2006. године када се исписао из именика адвоката на лични захтев. Именовани је по испису из именика адвоката Адвокатске коморе Црне Горе поднео захтев за упис у именик адвоката Адвокатске коморе Београда која га је уписала са 10.07.2006. године по основу пресељења адвокатске канцеларије. Имајући у виду да је Црна Гора постала међународно призната самостална држава и да није могуће пресељење седишта адвокатске канцеларије из стране државе, Адвокатска комора Србије је по праву службеног надзора поништила решење Управног одбора Адвокатске коморе Београда којим је Драган Богдановић уписан у именик адвоката те коморе по основу пресељења адвокатске канцеларије. Драган Богдановић је против решења Управног одбора Адвокатске коморе Србије водио управни спор, а Врховни суд Србије је његову тужбу одбио. У току 2006 и 2007. године, Драган Богдановић је био уписан у именик адвоката Адвокатске коморе Косова, са адресом канцеларије у Великој Плани, где је и иначе све време и радио почев од 2002. када се уписао у именик адвоката Црне Горе. Потом се Драган Богдановић уписао у именик адвоката Адвокатске коморе Крагујевца који упис је оспорен од стране Адвокатске коморе Пожареваца и групе адвоката из Велике Плана, а Управни одбор Адвокатске коморе Србије је поништио одлуку Адвокатске коморе Крагујевац са образложењем да Драган Богдановић не испуњава критеријум достојности за бављење адвокатуром. Како је Управни суд поништио решење Управног одбора Адвокатске коморе Србије са образложењем да другостепени орган није могао да спроводи допунски доказни поступак ради утврђивања испуњености услова за упис у именик адвоката, затражено је од Адвокатске коморе Крагујевца да у поновном поступку на основу целокупне документације, а посебно имајући у виду примедбе Адвокатске коморе Пожаревац утврди да ли Драган Богдановић испуњава све Законом о адвокатури прописане услове за упис у именик адвоката. Адвокатска комора Крагујевца је одбила да поступи по овом захтеву и обуставила исплату чланског доприноса са образложењем да члански допринос неће плаћати док се не регулише професионални статус Драгана Богдановића.

Почев од октобра 2016. године Адвокатска комора Крагујевца одбија плаћање чланског доприноса са образложењем да су рачуни за члански допринос потписани од стране неовлашћеног лица.

Укупна дуговања Адвокатске коморе Крагујевца према Адвокатској комори Србије на дан 12.03.2017.године, износ 2.777.704,86 РСД односно 22.417,24€.

Г) проблеми у финансирању трошкова пословања Адвокатске коморе Србије

У вези напред наведеног закључујемо да на овакав начин адвокатске коморе у саставу Адвокатске Коморе Србије кад год им се не допада одлука другостепеног органа у управном поступку Адвокатске коморе Србије, оне на криминалан и противзаконит начин ускраћују финансирање активности Адвокатске коморе Србије што директно доводи у питање вршење законом поверених јој јавних овлашћења и доводи нас као професију на праг директног мешања извршне власти која би поменуто понашање искористила као потпуно оправдан разлог за то.

Из напред датих података неспорно је постојање проблема у финансирању активности Адвокатске коморе Србије. Законом о адвокатури је прописано да се начин финансирања уређује Статутом Адвокатске коморе Србије. Статутом је предвиђено да адвокатске коморе плаћају члански допринос Адвокатској комори Србије сразмерно броју адвоката. Висина чланског доприноса који би адвокатске коморе у саставу Адвокатске коморе Србије требало да је утврђена у марту 2013. године у износу од 350,00 РСД по адвокату месечно, односно 2,82€ месечно по адвокату, и до данас се није мењао.

На основу одлуке о висини чланског доприноса из марта 2013. године, Адвокатска комора Србије је испоставила редовне месечне рачуне за члански допринос свим адвокатским коморама у саставу Адвокатске коморе Србије за месец март 2017. године у укупном износу од 3.182.900,00 РСД, односно 25.687,34€, с тим да је учешће Адвокатске коморе Београда, Адвокатске коморе Војводине и Адвокатске коморе Крагујевца у укупно издатим рачунима 2.334.85,00 РСД, односно 18.843,22€, односно ове три коморе у укупним приходима учествују са 74%, односно процентуално учешће у финансирању трошкова рада Адвокатске коморе Србије које би ове адвокатске коморе требало да обезбеде је у сразмери са бројем адвоката. У именик адвоката Адвокатске коморе Србије укупно је уписано 9.040 адвоката и овај број је збир свих адвоката који су уписани у именике адвокатских комора у саставу Адвокатске коморе Србије, који су истовремено чланови и адвокатске коморе на чијој територији имају седиште адвокатске канцеларије и Адвокатске коморе Србије. Број адвоката који је уписан у именик адвоката Адвокатске коморе Србије на дан 23.03.2017. године је 9.040, од тога њих 4.265 уписано је у именик Адвокатске коморе Београда, 1.967 у именик Адвокатске коморе Војводине и 439 у именик Адвокатске коморе Крагујевца.

Укупна потраживања Адвокатске коморе Србије према ове три коморе (Адвокатској комори Београда, Адвокатске коморе Војводине и Адвокатске коморе Крагујевца) на дан 12.03.2017. године износе 48.827.209,91 РСД односно 393.872,83€. Из висине ових потраживања и чињенице да у овом тренутку Адвокатска комора Србије не остварује готово 75% планираних прихода несумњиво је јасно да је њен рад веома отежан.

Посебан проблем у раду представља и чињеница да су међусобни сукоби између адвокатских комора резултат и последица персоналних односа. Код чињенице да су у две најбројније адвокатске коморе у саставу Адвокатске коморе Србије присутне тенденције које су усмерене ка опструкцији изборног поступка (у Адвокатској комори Београда од 2010. године, а у Адвокатској комори Војводине знатно краће од октобра 2016. године). Уместо да институције и органи адвокатских комора функционишу, персонални односи појединих носилаца функција у адвокатским коморама онемогућавају – отежавају владавину институција, што може да има за последицу урушавање целокупног система организације адвокатуре у Србији. Систем одговорности органа и носилаца функција у адвокатским коморама је нефункционалан и присутна је потпуна подвојеност и различити ставови између чланова одређене адвокатске коморе и носилаца функција у тој комори.

Д) вршење јавних овлашћења

Устав РС гарантује грађанима Србије право на правну помоћ коју пружа адвокатура, као самостална и независна служба и службе правне помоћи у јединицама локалне самоуправе.

Законом о адвокатури који је ступио на снагу 17.05.2011. вршење јавних овлашћења у првом степену је поверено адвокатским коморама у саставу Адвокатске коморе Србије, а Адвокатској комори Србије у другом степену, с тим да Адвокатска комора Србије искључиво врши следећа јавна овлашћења: одлучивање о захтевима за упис, брисање и поништај уписа у именик адвокатских ортачких друштава, о упису промена и вођење именика адвокатских ортачких друштава; уређивање садржине и начина вођења именика адвоката, заједничких адвокатских канцеларија и адвокатских приправника и њихово јединствено вођење за целу територију Републике Србије; доношење програма и уређење организације и начина полагања адвокатског испита; доношење Кодекса професионалне етике адвоката, доношење адвокатске тарифе и одређивање висине трошкова уписа у именик адвоката.

Адвокатска комора Београда и Адвокатска комора Војводине су у више предмета као првостепени органи, незадовољни одлукама Адвокатске коморе Србије која је поступала као другостепени орган у управном поступку подносили тужбе против Адвокатске коморе Србије, али је Управни суд све те тужбе одбацио као недозвољене. Међутим, и поред чињенице да те две коморе нису успеле у управном спору, да је одлука Адвокатске коморе Србије коначна и правноснажна, одбијају да поступе по тим одлукама, чиме се наноси штета странкама у поступку, а Адвокатска комора Србије онемогућава у вршењу јавних овлашћења која су јој Законом о адвокатури поверена а на штету грађана и адвоката. Након што су тужбе Адвокатске коморе Београда и Адвокатске коморе Војводине одбачене као недопуштене од стране Управног суда, уочено је да Адвокатска комора Војводине враћа, као првостепени орган, решења Адвокатске коморе Србије другостепеном органу са образложењем да не може да поступи по тим решењима јер садрже „формалне недостатке“ односно потписана су од стране „неовлашћеног лица“. Оваквим поступањем, пре свега Адвокатске коморе Војводине, врши се повреда правила управног поступка, а првостепени орган незаконито мимо судске контроле цени правилност решења другостепеног органа.

У анализи могућих узрока проблема, поред персоналних односа, морају се имати у виду и одредбе Закона о адвокатури. Наиме, у Закону о адвокатури који је био на снази од 1998. до 17.05.2011. вршење јавних овлашћења је било поверено искључиво Адвокатској комори Србије, која је својим Статутом уредила поступак вршења јавних овлашћења. Закон о адвокатури који је ступио на снагу 17.05.2011. одређена јавна овлашћења је поверио изворно адвокатским коморама у саставу Адвокатске коморе Србије у првом степену, с тим да је била прописана одговорност и надлежност Адвокатске коморе Србије за законито и правилно вршење јавних овлашћења и овлашћење за предузимање мера за отклањање евентуалних неправилности у вршењу јавних овлашћења. Међутим, Уставни суд је одредбу којом је утврђена одговорност и надлежност Адвокатске коморе Србије за законито и правилно вршење јавних овлашћења и овлашћење за предузимање мера за отклањање евентуалних неправилности у вршењу јавних овлашћења утврдио као несагласну са Уставом РС и та одредба више није на снази. Мишљења сам да је овакво законско уређење повезано са одлуком Уставног суда Србије имало за последицу јачање оних идеја да у коморском организовању није потребна национална адвокатска комора, већ да регионалне коморе могу да се повезују на бази појединих интереса у мери у којој свакој од њих то одговара. Овакав став није јединствен у свим адвокатским коморама у саставу Адвокатске коморе Србије, а ни међу адвокатима у Србији. Према свим расположивим информацијама већина адвоката у Србији је мишљења да је неопходно постојање јаке, добро организоване националне адвокатске коморе и да је то једини начин да се очува и заштити самостална, саморегулирајућа и независна адвокатура.

Као што смо нагласили, Уставом РС је утврђено гарантовано право грађана Србије на правну помоћ коју пружа адвокатура као самостална и независна служба. У складу са уставним положајем адвокатуре, адвокатским коморама као обавезним струковним удружењима адвоката поверено је вршење јавних овлашћења. Међутим, према одредбама Закона о државној управи, орган државне управе – у овом случају Министарство правде врши надзор над радом ималаца јавних овлашћења у вршењу поверених послова. Ако ималац јавних овлашћења (адвокатске коморе) и поред вишеструких упозорења не почне да врши поверени посао или не почне да га врши правилно или благовремено, надзорни орган државне управе преузима извршење посла најдуже на 120 дана. Адвокатске коморе још увек нису упозорене на незаконито поступање и невршење јавних овлашћења у складу са законом, али у ситуацији када се врши опструкција изборног поступка дужи временски период у најбројнијој адвокатској комори у саставу Адвокатске коморе Србије, када Адвокатска комора Београда и Адвокатска комора Војводине одбијају да поступе по решењим другостепеног органа реална је претња нарушавања самосталности и

независности адвокатуре и адвокатских комора и опасност мешања Министарства правде, а у циљу отклања евидентног незаконитог поступања појединих адвокатских комора.

На крају, по мом виђењу, уколико је адвокатура самостална и независна а јесте и уколико су адвокатске коморе гарант самосталности у независности адвокатуре у пружању правне помоћи, неприхватљиво је да суд уређује односе у адвокатури и да се међусобни сукоби решавају судским одлукама, а не одлукама органа адвокатске коморе.

Основни проблем се препознаје у односу Драгољуб Ђорђевић - Слободан Шошкић - Срђан Сикимић (председници Адвокатске коморе Београда и Адвокатске коморе Војводине, којима су истекли мандати, а не организују изборе) – Звонко Марковић, председник Адвокатске коморе Крагујевца, другим речима интраперсонални уместо да буду институционални, што директно говори о томе да адвокати као борци за владавину права, опчињени својим функцијама, раде управо супротно.

Искрено се надам да ће се у овој години ипак одржати избори у Адвокатској комори Београда, Адвокатској комори Војводине, а одмах потом и у Адвокатској комори Србије што би требало да буде сигуран пут ка коначном изласку из досада најтеже кризе у адвокатури Србије.

Ипак, мишљења смо поштоване колеге, да би ваша медијација у овом тренутку била веома корисна и да би један састанак свих регионалних председника и председника Адвокатске коморе Србије са вашим медијаторима, имајући у виду да адвокатура Србије веома цени улогу и значај ЦЦБЕ-а, значајно могао да помогне коначном враћању институцијама адвокатуре у Србији и решењу свих проблема.

ПРЕДСЕДНИК
АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ СРБИЈЕ

Драгољуб Ђорђевић, адвокат